

ΠΕ
ΡΙ

ΤΗΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΚΛΑΟΥΖΕΒΙΤΣ

ΠΤΕ
ΡΟ

Η «ΝΕΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ» ΠΟΥ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟ ΛΟΓΟ ΠΕΡΝΑΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ

Πέμπτη 22 Απριλίου του 2021. Η κανονικότητα επέστρεφε με άλματα και ένα έγκριτο μέλος της ομάδας Antifa Scripta βρισκόταν στο περίπτερο για τσιγάρα κουβαλώντας και τη φρατζόλα ψωμί που είχε αγοράσει προηγουμένως. Ξάφνου αχός ακούστηκε, βουή και φασαρία. Το έγκριτο μέλος κοίταξε πίσω από την πλάτη του, και με τρόπο είδε τη σκιά ενός μαχητικού αεροπλάνου να διασχίζει το δρόμο πίσω του με αστραπιαία ταχύτητα. Οι μαγαζάτορες και οι περαστικοί είχαν πιάσει πεζοδρόμια και κοιτούσαν ψηλά. Οι γάτες, που κάτι παραπάνω ξέρουν, τρέχανε να κρυφτούν. Στον ουρανό, οι πολεμικές μηχανές των αφεντικών έκαναν επίδειξη θορυβώδους ευελιξίας του είδους που δεν έχετε ξαναδεί ποτέ σας.

Μετά μάθαμε ότι κακώς ανησυχήσαμε. Οι μηχανές των αφεντικών είχαν συμμετάσχει στην άσκηση «Ηνίοχος 2021» επί δέκα ημέρες, και τώρα ολοκλήρωναν τη συμμετοχή τους με ένα θριαμβευτικό πέρασμα πάνω από την πιο πυκνοκατοικημένη περιοχή της επικράτειας. Το έγκριτο μέλος μας, ο περιπτεράς, οι περαστικοί και οι γάτες, ανήκαν στους «πολίτες που δεν γνώριζαν για το συμβάν», οπότε ένιωσαν «μια μικρή αναστάτωση».¹

Στην πραγματικότητα βέβαια, η αναστάτωση του μέλους της συντακτικής ομάδας καθόλου μικρή δεν ήταν. Πρώτον, όπως μας δίδαξαν οι ομάδες ΔΙ.ΑΣ. τον τελευταίο χρόνο, οι πολεμικές μηχανές των αφεντικών ουδέποτε περιηγούνται τις πόλεις κατά λάθος. Δεύτερον, το συγκεκριμένο μέλος ανήκει σε αυ-

τούς που έχουν αναλάβει να κρατούν το κίνημα ενήμερο σε ζητήματα «διεθνών σχέσεων», δίχως να τους το 'χει ζητήσει κανένας, οπότε η σκιά του F-16 λειτούργησε ως υπενθύμιση του πόσο το 'χει λούσει «λόγω πανδημίας». Τρίτον, στο πειραγμένο κεφάλι του έγκριτου μέλους, το συμβάν απέκτησε διδακτική και επιτελεστική σημασία. Δίδαγμα: μπορεί εμείς να βλέπουμε μόνο ΔΙ.ΑΣ. και ιό, αυτό όμως δε σημαίνει και ότι οι μοναδικές ενασχολήσεις του ελληνικού κράτους είναι ΔΙ.ΑΣ. και ιός. Επιτέλεση: Το πέρασμα των μηχανών των αφεντικών πάνω από την πόλη, δεν μετέτρεψε τους πάντες σε «πολίτες» - μετέτρεψε τους πάντες σε τελίτσες που χορεύουν σε στόχαστρα - δηλαδή σε κρέας.

Σούμα: κακώς το 'χουμε λούσει με τις «διεθνείς σχέσεις», γιατί ενόσω εμείς το λούζουμε, αυτές κάνουν τα δικά τους.

ΕΙΡΗΝΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Το ξέρατε ότι έχουμε νέα εξωτερική πολιτική; Αν ακολουθήσουμε την ορολογία των υπαλλήλων του, το ελληνικό κράτος στρέφεται στο ρόλο της «διαμεσογειακής δύναμης» και από δω και μπρος θα ασχολείται με την «ευρωπαϊκή και ευρωμεσανατολική συνδεσιμότητα». Αν αυτά σας φαίνονται αλαμπουρνέζικα, ο καθηγητής Michaël Tanchum, που τα εξηγεί για λογαριασμό του ΕΛΙΑΜΕΠ, παρέχει και χάρτη:

Ορίστε: σύμφωνα με τον κύριο Tanchum, το ελληνικό κράτος θα συνδέει το Σουδάν και τη Σαουδαραβική χερσόνησο με την Ευρώπη. Ακόμη καλύτερα, για να παίξουν το ρόλο του συνδετήρα, οι Έλληνες δε χρειάζεται να κάνουν κάτι από μόνοι τους. Αρκεί να εκμεταλλευτούν τους σιδηρόδρομους που θα φτιάξουν οι Κινέζοι για να παρακάμψουν τη διώρυγα του Σουέζ, συνδέοντάς τους με το επίσης κινεζικής ιδιοκτησίας λιμάνι του Πειραιά. Έτσι θα ανοίξει ο δρόμος προς την Αίγυπτο για τα ελληνικά αφεντικά. Τα ελληνικά αφεντικά ήδη εκμεταλλεύονται τη φτηνή αιγυπτιακή εργασία που δημιουργείται χάρη στις κλωτσιές του καλού στρατηγού Σίσι, με επενδύσεις ύψους δύο δισεκατομμυρίων ευρώ, πολλά από τα οποία ανήκουν στην τσιμεντοβιομηχανία ΤΙΤΑΝ. Αλλά μπορούν και καλύτερα· για παράδειγμα,

Η Αίγυπτος αναζητά τρόπους να προωθήσει την κατασκευή αυτοκινήτων και ο συγκεκριμένος τομέας εμπεριέχει σημαντικές δυνατότητες για την Ελληνική Εθνική Εταιρεία Οχημάτων (NAMCO) και άλλες. Η NAMCO είναι γνωστή για τη σειρά οχημάτων Ροny, και θα μπορούσε να ανταποκριθεί καλά στις ανάγκες της Αιγύπτου, ή ακόμη και του Σουδάν, καθώς και στην εξυπηρέτηση των αγορών της Ανατολικής Αφρικής.²

Ωραία όλα αυτά... Μόνο που η «Ελληνική Εθνική Εταιρεία Οχημάτων» έχει βάρεσει αναστολή εργασιών εδώ και καμιά σαρανταριά χρόνια - από το 1983, προφανώς λόγω ένταξης στην ΕΟΚ. Το όνομα NAMCO αναδύθηκε εκ νέου τα τελευταία χρόνια μέσω πληρωμένων ρεπορτάζ στον ελληνικό τύπο. Εκεί ο ιδιοκτήτης Ανδρέας Κοντογουρής, που κανείς δεν μας λέει τι ακριβώς έκανε σαράντα χρόνια τώρα, αποκάλυπτε πως «υπάρχει fund που δίνει πέντε εκατομμύρια ευρώ για το νέο Ροny», θυμίζοντας επικίνδυνα την ιστορία με την αγορά του Παναθηναϊκού από Άραβες πετρελαιάδες.³

Μπορεί βέβαια κανείς, πιο ρεαλιστικά, εκτός από Άραβες πετρελαιάδες και Παναθηναϊκό, να σκεφτεί και την πιθανότητα στρατιωτικής χρήσης των Ροny, ή τις διαιδαλώδεις διαδρομές μεταξύ των πληρωμένων ρεπορτάζ του ελληνικού

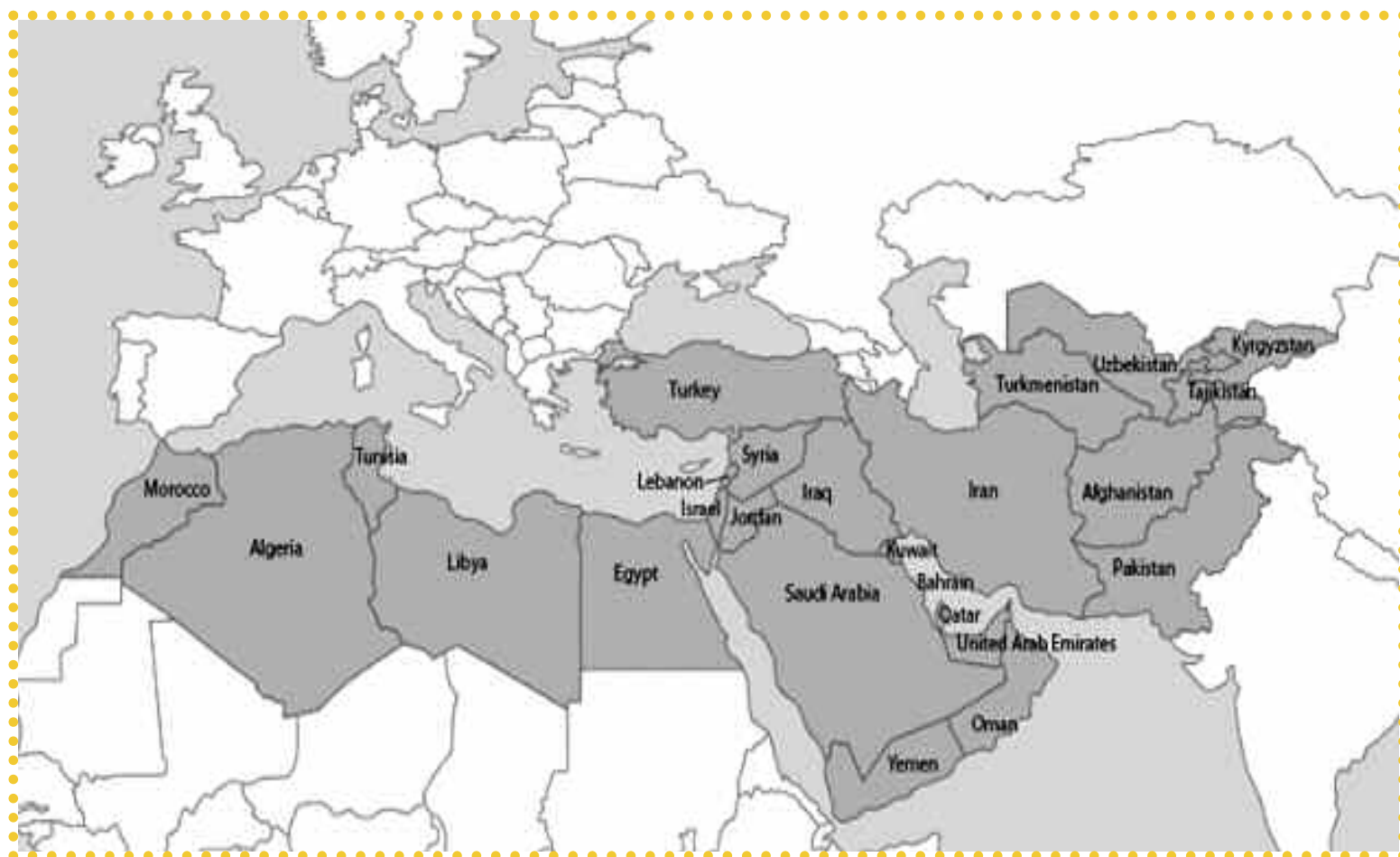
τύπου και των μυστικών κονδυλίων του Υπουργείου των Εξωτερικών. Εν πάση περιπτώσει: παραθέτουμε τις αναζητήσεις του κυρίου Tanchum για να ξέρετε πώς περίπου παρουσιάζονται οι «ειρηνικές προοπτικές» του ελληνικού καπιταλισμού, όποτε κάποιος προσπαθεί να τις περιγράψει συγκεκριμένα. Είναι έτσι όπως τις βλέπετε: η διεθνής κρίση θα ξεπεραστεί - οι ευρωκινεζικές σχέσεις θα ενδυναμωθούν - οι Αμερικάνοι θα τις κοιτάνε χαρούμενοι - φτηνοί Αιγύπτιοι εργάτες θα φτιάχνουν φτηνά ελληνικά αυτοκίνητα που έχουν σταματήσει να παράγονται εδώ και σαράντα χρόνια - οι δαιμόνιοι Έλληνες επιχειρηματίες θα πουλάνε τα αυτοκίνητα στην αναπτυσσόμενη αγορά του Σουδάν.⁴

Η λέξη «θα» είναι η περισσότερο επαναλαμβανόμενη σε τέτοιες αναλύσεις. Μέχρι όμως το «θα» να γίνει παρόν, υπάρχει και το κανονικό παρόν. Εκεί τα πράγματα φαντάζουν ζοφερότερα.

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Άσκηση «Ηνίοχος». Εδώ κάθε χρόνο κινητοποιείται ο ελληνικός στρατός, το ναυτικό και η αεροπορία, προφανώς τηρώντας όλα τα αναγκαία μέτρα για να μη χαθεί καμιά ανθρώπινη ζωή. Φέτος συμμετείχαν η Γαλλία, οι ΗΠΑ, το Ισραήλ, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, ο Καναδάς, η Ισπανία... κι ένα κυπριακό ελικόπτερο. Παρατηρητές ήταν η Αυστρία, η Αίγυπτος, η Ιορδανία, η Ρουμανία και η Σλοβενία.⁵ Αυτή η διεθνής συμμετοχή ενθουσίασε τους δημοσιογράφους των αφεντικών μας, γιατί αποδεικνύει πόσο καλά τα πάει η «νέα εξωτερική πολιτική».

Η «νέα εξωτερική πολιτική» εξελίσσεται εδώ και κάποια χρόνια, και για να την παρακολουθήσει κανείς χρειάζεται ένα χάρτη και μια στοιχειώδη ιστορική σύνοψη της τελευταίας εικοσαετίας. Ορίστε ο χάρτης:

Όσο για την ιστορική σύνοψη, όπως γνωρίζουμε, η περιοχή γύρω από το ελληνικό κράτος έχει γίνει εντελώς ώπα ξεκινώντας από είκοσι χρόνια πριν, με τις αμερικανικές εισβολές στο Αφγανιστάν (2001) και το Ιράκ (2003). Οι πόλεμοι που έκτοτε διαδέχονται ο ένας τον άλλο, στη Συρία, τη Λιβύη, την Υεμένη, την Ουκρανία, μένουν σταθερά ανολοκλήρωτοι, παγώνουν για λίγο και έπειτα ξεκινούν εκ νέου. Ο πιο πρόσφατος από αυτούς τους πολέμους ήταν ο πόλεμος μεταξύ Αζερμπαϊτζάν και Αρμενίας,⁶ εκτός και αν θέλετε να συμπεριλάβουμε και την ακόμη πιο πρόσφατη αναζωπύρωση των εντάσεων μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας.

Οι διαδοχικοί πόλεμοι δεν γίνονται στην τύχη. Η διάλυση του Ιράκ, κατά την ταπεινή μας γνώμη, ήταν το εναρκτήριο λάκτισμα ενός αμερικανικού στρατηγικού σχεδίου. Το σχέδιο περιελάμβανε την αφύπνιση των κρατικών συμφερόντων σε ολόκληρη την περιοχή από το Μαρόκο μέχρι την Κίνα, και την εμπλοκή των επιμέρους κρατών σε έναν πόλεμο όλων εναντίον όλων. Αυτός ο διαρκής μεσανατολικός πόλεμος εμπλέκει όλο και περισσότερο τη Ρωσία, οδηγώντας σε ανάλωση πόρων, αποσταθεροποιητικές τάσεις και γενικώς στο μπλέξιμο που οι αναλυτές ονομάζουν «οι λάσπες του εγγύς εξωτερικού». Ταυτόχρονα, δημιουργεί σημαντικά προβλήματα στο κινεζικό κράτος, αυξάνοντας την τιμή του πετρελαίου, δυσκολεύοντας την πρόσβαση στις ευρωπαϊκές αγορές και αναδεικνύοντας την κινεζική αδυναμία στρατιωτικής παρέμβασης εκτός Ανατολικής Ασίας.⁷

Στο επίκεντρο αυτής της λαίλαπας βρίσκονται τα κράτη της περιοχής. Κάποια από αυτά, όπως το Ιράκ, η Συρία, η Λιβύη, η Υεμένη, η Ουκρανία και η Αρμενία, διαλύθηκαν ή διχοτομήθηκαν. Τα κράτη που δεν διαλύθηκαν, όπως το Ιράν, η Αίγυπτος, η Τουρκία, η Σαουδική Αραβία και το Ισραήλ, χρησιμοποιούν το έδαφος των διαλυμένων κρατών ως πεδίο αναμεταξύ τους μάχης. Οι πόλεμοι που διαλύουν κράτη τα τελευταία δέκα χρόνια, είναι πόλεμοι δι' αντιπροσώπων όπου εμπλέκεται το σύνολο των κρατών της περιοχής, αλλά και οι «μεγάλες δυνάμεις». Πρόκειται για παγκόσμιο πόλεμο σε εξέλιξη.

Αυτό μας φέρνει στην περίπτωση ενός ακόμη κράτους της περιοχής, το οποίο δεν έχει διαλυθεί ακόμη. Το ελληνικό κράτος, όταν δεν ασχολείται με την προστασία της ανθρώπινης ζωής και την αυτοκινητοβιομηχανία, ασχολείται εντατικά με τον παγκόσμιο πόλεμο που διεξάγεται στη γειτονιά του. Αυτή η ανάμειξη γίνεται όλο και πιο εμφανής τα τελευταία δέκα χρόνια: εδώ θα βρούμε την «ελληνοϊσραηλινή φιλία» που ήρθε από το πουθενά μαζί με την αναγνώριση της «κρίσης χρέους», την ανάμειξη στον λιβυκό εμφύλιο που κατέληξε στην πρόσφατη και τζούφια επίσκεψη του στρατηγού Χαφτάρ στην Αθήνα, την υποστήριξη των «Κούρδων του Ιράκ» (γιατί όχι και της Συρίας), τη διαρκή συζήτηση περί πετρελαϊκών προοπτικών και αγωγών στην Ανατολική Μεσόγειο. Καθόλη τη διάρκεια αυτής της ανάμειξης, το ελληνικό κράτος κρατάει σταθερά αντιτουρκικό προσανατολισμό. Οι Έλληνες ιθύνοντες ελπίζουν ότι ο διαρκής πόλεμος θα δημιουργεί προβλήματα στην Τουρκία και ότι το ελληνικό κράτος θα βρίσκεται στην κατάλληλη θέση για να εκμεταλλευτεί αυτά τα προβλήματα. Αυτές οι ελπίδες οδηγούν το ελληνικό κράτος στην όλο και βαθύτερη συμμετοχή στον παγκόσμιο πόλεμο.

Το «όλο και βαθύτερη» εξηγείται καλύτερα αν στραφούμε σε ορισμένες πρόσφατες εξελίξεις.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ, 2019-2021

Κάθε χρόνο, ξεκινώντας από το 2019, το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης χρησιμοποιείται ως σημείο απόβασης του αμερικανικού στρατού, ο οποίος κατόπιν κινείται προς τα βόρεια, δηλαδή προς τη Ρουμανία, όπου «συμμετέχει σε ασκήσεις». Από όλα αυτά, οι κάτοικοι της Αλεξανδρούπολης μπορεί ενίοτε να βλέπουν «έναν μεγάλο σχηματισμό ελικοπτέρων». Αλλά δεν πρέπει να ανησυχούντα «423 οχήματα, 204 ρυμουλκούμενα και 143 κοντέινερ γεμάτα εξοπλισμό» που τυπικά αριβάρουν φορτωμένα στα «μεγαλύτερα πλοία που έχουν δέσει ποτέ στο λιμάνι της περιοχής», συνοδεύονται από χιλιάδες αμερικανούς στρα-

τιώτες που «δίνουν το παρόν σε αρκετά σημεία της πολης, αφήνοντας πολύτιμο συνάλλαγμα στην περιοχή και τονώνοντας τον τζίρο της τοπικής οικονομίας».⁸ Οι «κάτοικοι» πουλάνε μπριζόλες, ποτά, ναρκωτικά και λευκή σάρκα, τηρώντας όλα τα αναγκαία μέτρα - και ατενίζουν τα ελικόπτερα με αισιοδοξία. Εν τω μεταξύ το ελληνικό κράτος προσφέρει στον αμερικανικό στρατό πρόσβαση στη Μαύρη Θάλασσα δίχως πέρασμα από τα στενά του Βοσπόρου, συνενεπώς δίχως να ερωτηθεί η Τουρκία.⁹ Ο τελικός προορισμός του αμερικανικού εξοπλισμού είναι η Ρουμανία. Εκτός που συμμετέχει στην άσκηση «Ηνίοχος» ως «παρατηρητής», η Ρουμανία βρίσκεται ακριβώς κάτω από την Ουκρανία (δείτε τον χάρτη). Η Ρουμανία είναι το κοντινότερο σημείο στην Ουκρανία όπου μπορεί να φτάσουν οι ΗΠΑ δίχως να προκαλέσουν άμεση ρωσοαμερικανική σύρραξη. Δηλαδή το ελληνικό κράτος εμπλέκεται όλο και περισσότερο στο τμήμα του παγκόσμιου πολέμου που διεξάγεται πάνω από τα βόρεια σύνορά του.

Τον Φλεβάρη που μας πέρασε, το ελληνικό Υπουργείο των Εξωτερικών διοργάνωσε το «Φόρουμ - Φιλία». Εκτός από τον καλό κύριο Δένδια, φιλικούς θορύβους εξέπεμψαν οι Υπ.Εξ. της Κύπρου, της Αιγύπτου, της Ιορδανίας, του Μπαχρέιν, της Σαουδικής Αραβίας και των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων. Αν αναρωτιέστε τι ενώνει αυτά τα κράτη, εκτός από τη συμμετοχή στην άσκηση «Ηνίοχος 2021», ο αρμόδιος δημοσιογράφος εξηγούσε ότι όλα τους «έχουν αντιμετωπίσει με σκεπτικισμό τις κινήσεις αναταραχής του περιβάλλοντος περιφερειακής σταθερότητας από την Τουρκία».¹⁰ Αυτό που δεν εξηγούσε ήταν ότι τα κράτη που συμμετείχαν είναι τα φιλοαμερικανικού, αντιτουρκικού και βασικά αντιιρανικού προσανατολισμού αραβικά κράτη που τελευταία συνάπτουν διπλωματικές σχέσεις με τον άλλο σταθερό φίλο της περιοχής, δηλαδή με το ισραηλινό κράτος.

Θα μπορούσε να υποθέσει κανείς ότι αυτού του είδους η «φιλία» είναι τζούφια. Μόνο που δύο μήνες αργότερα, ο κύριος Δένδιας κουβαλήθηκε αυτοπροσώπως στη Σαουδική Αραβία. Για παρέα είχε πάρει μαζί τον Υπουργό Άμυνας Νίκο Παναγιωτόπουλο, που σημαίνει ότι δε συζήτησαν μόνο για την «περιοχή κατοικίας 170 χιλιομέτρων» της υποσημείωσης 4. Αντιθέτως:

Υπογράψαμε και τη συμφωνία για τη μετακίνηση μιας συστοιχίας Πάτριος στη Σαουδική Αραβία. Αυτό συνιστά για τη χώρα μας μια μεγάλη πρόοδο (...).¹¹

Η «πρόσδος» αφορά και τα ανθρώπινα βλήματα που αποστέλλονται στη Σαουδική Αραβία μαζί με τα κανονικά. Αυτοί οι Έλληνες στρατιώτες θα αποκτήσουν «εμπειρία, γνώσεις και δεξιότητες από τη δράση (...) σε ένα νέο περιβάλλον αεράμυνας».¹² Το «περιβάλλον αεράμυνας» είναι «νέο» γιατί είναι εντελώς εμπόλεμο: η Σαουδική Αραβία κρατάει στους στιβαρούς της ώμους τον πόλεμο της Υεμένης από το 2015, οπότε δέχεται συχνά πυκνά επιθέσεις από drones και πυραύλους που αποστέλλονται από τους «αντάρτες Χούθι». Η τελευταία τέτοια επίθεση έλαβε χώρα στις 14 του Απριλίου και περιελάμβανε 15 drones και 2 βαλλιστικούς πυραύλους, οπότε η εκπαίδευση των συμπατριωτών μας προβλέπεται ιδιαίτερα έντονη. Δεν είναι «εκπαίδευση» είναι κανονικός πόλεμος.¹³

Το ακόμη χειρότερο είναι ότι δεν πρόκειται για πόλεμο εναντίον τυχαίων «ανταρτών». Οι «αντάρτες Χούθι» εξοπλίζονται από το ιρανικό κράτος, γι' αυτό και κρατάνε γερά εδώ και πέντε χρόνια σε έναν πόλεμο που «ήδη έχει κοστίσει τις ζωές τουλάχιστον 233.000 ανθρώπων». Οι πύραυλοι του ελληνικού κράτους και οι χειριστές τους θα βρεθούν αντιμέτωποι με ιρανικά οπλικά συστήματα υποστηρίζοντας τη Σαουδική Αραβία και συμμετέχοντας σε μια μακρόχρονη σφαγή. Δηλαδή το ελληνικό κράτος εμπλέκεται όλο και περισσότερο στο τμήμα του παγκόσμιου πολέμου που διεξάγεται κάτω από τα νότια σύνορά του.

Αυτές είναι οι εξελίξεις των δύο τελευταίων ετών.

Η «ΝΕΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ»

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στη Σαουδική Αραβία, ο κύριος Δένδιας προχώρησε σε μια αμφιλεγόμενη δήλωση:

Η Ελλάδα πιστεύει στις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και δεν πρόκειται να αρχίσει να σκάβει τον βυθό της Μεσογείου για να βρει αέριο, για να βρει πε-

τρέλαιο, για έναν πολύ, πολύ απλό λόγο. Χρειαζόμαστε 10 ή 20 χρόνια για να το βρούμε και να το εκμεταλλευτούμε, και από οικονομική άποψη θα ήταν πολύ πιο ακριβό από ότι, για παράδειγμα, στην Σαουδική Αραβία. Έτσι, οικονομικά δεν οραματίζομαι την Ελλάδα να γίνει χώρα παραγωγής πετρελαίου. Και με όλο τον σεβασμό, το Αιγαίο αποτελεί έναν παράδεισο στη γη. Δεν σκοπεύουμε να το μετατρέψουμε σε κόλπο του Μεξικού. Η Ελλάδα επιθυμεί να έχει ενεργειακό εφοδιασμό και να έχει πολύ καλές σχέσεις με το Σαουδαρβικό Βασίλειο, όμως η Ελλάδα δεν σχεδιάζει στο άμεσο μέλλον να γίνει χώρα παραγωγής πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Αυτή η δήλωση έγινε δεκτή με φρίκη από όσους, δέκα χρόνια τώρα, είχαν επενδύσει καριέρες στα «κοιτάσματα της ελπίδας».¹⁴ Από τη δική μας σκοπιά, τέτοιες δηλώσεις δεν είναι ακριβώς κεραυνός εν αιθρία. Όπως έχουμε δει αλλού, οι γεωλόγοι του ελληνικού κράτους, επί δέκα χρόνια κατασκεύαζαν κοιτάσματα χρησιμοποιώντας μοντέλα υπολογιστών, προκειμένου να καθιστούν βιώσιμο τον αγωγό Eastmed.¹⁵ Ο αγωγός Eastmed φιλοδοξούσε να εφοδιάζει τον γερμανικό καπιταλισμό με μη ρωσικό αέριο από μη τουρκικό δρόμο. Στο βάθος τους δηλαδή, οι ελληνικές επιδιώξεις δεν ήταν ενεργειακές: ήταν ο προσανατολισμός των ελληνικών συμφερόντων (της κυριαρχίας στην Ανατολική Μεσόγειο) με τα αμερικανικά συμφέροντα (την με το ζόρι ενεργειακή ανεξάρτηση της Γερμανίας από τη Ρωσία). Οι Έλληνες ήθελαν να βάλουν τις ΗΠΑ να διαφυλάσσουν την ελληνική κυριαρχία στην Ανατολική Μεσόγειο. Εν τω μεταξύ, επειδή την ίδια ακριβώς δουλειά έκαναν και τα πετρέλαια της Λιβύης μέσω Ιταλίας, δίχως να χρειάζονται Έλληνες, ο αγωγός Eastmed ήταν ένα σχέδιο αντιλυβικό και αντιιταλικό εκ των πραγμάτων. Όντως, το ελληνικό κράτος συμμετείχε στον πόλεμο δι' αντιπροσώπων της Λιβύης, τόσο πολύ, που στο τέλος ο Στρατηγός Χαφτάρ επισκέφθηκε την Αθήνα, όπως τα παλιά τα χρόνια ο στρατηγός Κάρρατζιτς. Αλλά το πράγμα πήγε ακόμη χειρότερα απ' ό,τι στην περίπτωση του στρατηγού Κάρρατζιτς.¹⁶ Η μεριά του στρατηγού Χαφτάρ ηττήθηκε με ιταλική βοήθεια και τώρα το λιβυκό πετρέλαιο έχει σοβαρές πιθανότητες να επιστρέψει στην αγορά.¹⁷ Ό,τι απέμεινε από το λιβυκό κράτος είναι στραμμένο προς την Τουρκία. Κατά συνέπεια οι ελληνικές πετρελαϊκές έρευνες, τώρα τελευταία πάνε κατά διαόλου.¹⁸

Νομίζουμε ότι εδώ θα βρούμε τις πηγές της «νέας εξωτερικής πολιτικής» της χώρας, μαζί με κάποια ανησυχητικά σημάδια για τις κατευθύνσεις της. Όπως δείχνουν τα συμβάντα του τελευταίου έτους, η αποτυχία της «πετρελαϊκής στρατηγικής» δεν οδηγεί το ελληνικό κράτος σε οπισθοχώρηση, αλλά σε άλμα προς τα εμπρός. Η παραχώρηση διαδρόμων για τις βόρειες εμπλοκές του αμερικανικού στρατού και η επίσημη συμμετοχή στον ιρανο-σαουδαρβικό πόλεμο της Υεμένης, όντως σηματοδοτούν μια αλλαγή: το ελληνικό κράτος συμμετέχει στον παγκόσμιο πόλεμο όλο και πιο ευκρινώς, όλο και πιο ουσιαστικά. Πιεσμένο από προηγούμενες αποτυχίες, μετατρέπεται σε ευκαίριο και συντάσσεται με το αμερικανικό κράτος και τους συμμάχους του σε όλο και ευρύτερες εμπόλεμες κρατικές συμμαχίες. Οι ελπίδες περικύκλωσης της Τουρκίας παραμένουν, αλλά όλο και περισσότερο διαλύονται μέσα στα τεράστια κρατικά συμφέροντα που συγκρούονται στην περιοχή. Το αποτέλεσμα εμφανίζεται σαν «άνοιγμα» από την Ανατολική Μεσόγειο στη Μέση Ανατολή. Στην πραγματικότητα είναι άλμα στο άγνωστο – αποδοχή της χασούρας και όλο και μεγαλύτερο ποντάρισμα σε έναν πόλεμο με άγνωστο τέλος.

Εκκινώντας από αυτού του είδους τις επιλογές, το ελληνικό κράτος επιδιώκει την πειθάρχηση στο εσωτερικό. Οι Δι.ΑΣ γυρνάνε στις γειτονιές μας, οι μάσκες κολλάνε στα μούτρα μας, πολεμικά αεροπλάνα πετούν πάνω από τα κεφάλια μας, και οι ελληνικές κρατικές δαπάνες προσανατολίζονται στην αγορά νέων όπλων, από αεροπλάνα μέχρι φρεγάτες. Μπορεί να νομίζει κανείς ότι όλα ετούτα είναι άσχετα μεταξύ τους. Κατά τη γνώμη μας δεν είναι. Το ελληνικό κράτος προετοιμάζει την κοινωνία του για να αποδεχτεί έναν πόλεμο στον οποίο ήδη συμμετέχει, παριστάνοντας ότι δεν το κατάλαβε.

Μπορεί δηλαδή και να έρχεται ο καιρός που οι Έλληνες επιτέλους θα παραδεχτούν ευθέως ότι ούτε πετρέλαιο ψάχνουν, ούτε αντιδρούν στην τουρκική προκλητικότητα, ούτε πολεμούν με έναν «αόρατο εχθρό». Ο «αόρατος εχθρός» θα γίνει ορατός και το κράτος θα μας πει στα ίσα ότι συμμετέχουμε σε έναν παγ-

Καθόλου κανονισμένο το πέρασμα μαχητικών αεροπλάνων πάνω από την πιο πυκνοκατοικημένη περιοχή της επικράτειας, και επιπλέον εντελώς ακίνδυνο. Τραβηγμένη απ' τα μαλλιά η αναλογία με τις ομάδες Δι.ΑΣ. Πάλι αντεθνικές μαλακίες διαβάσετε. Γυρίστε στις δουλειές σας μην έχουμε άλλα.

κόσμιο πόλεμο. Ό,τι και αν γίνει, ως τότε θα βρίσκουμε τον εαυτό μας στο στόχαστρο πολεμικών αεροσκαφών· τάχα παρεμπιπτόντως, για να βγάλουν οι πιλότοι των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων selfie με την Ακρόπολη.

1. Έτσι περιέγραψε το συμβάν ο καθημερινός Τύπος. Δες «Hνίοχος 2021: Μαχητικά Αεροσκάφη πάνω από την Αθήνα», *Καθημερινή*, 22/4/2021.
2. Michaél Tanchum, "Greece's Rise as a Trans-Mediterranean Power: Greece's Eastern Mediterranean Strategic Shift to Europe-to-Africa and Europe-to- Middle East Connectivity", *eliamep.gr*, 25/2/2021.
3. Γιάννης Κωνσταντόπουλος, «Επιστρέφει το Ελληνικό Pony»; *protagon.gr*, 8/8/2020. Έκτοτε η συρία επικρατεί στο μέτωπο της ελληνικής αυτοκινητοβιομηχανίας.
4. Το άρθρο του κυρίου Tanchum περιλαμβάνει πάνω από δέκα αντίστοιχης εγκυρότητας προοπτικές, από την κατασκευή ελληνικών φωτοβολταϊκών στην Αίγυπτο, μέχρι τη συμμετοχή των ελληνικών κατασκευαστικών εταιρειών στο χτίσιμο μιας «περιοχής κατοικίας 170 χιλιομέτρων και ενός εκατομμυρίου κατοίκων, όπου κάθε τοποθεσία θα βρίσκεται σε πέντε λεπτά απόσταση από τη φυσική ομορφιά της περιοχής» - αυτό στη Σαουδική Αραβία.
5. «Hνίοχος 2021...», ό. π.
6. Για τον αζεροαρμενικό πόλεμο δείτε το «Η Ελλάδα και ο Πόλεμος στον Καύκασο», *Antifa #73*, 12/2020. Έχει και χάρτες για όποιον δεν ξέρει πού είναι ο Καύκασος.
7. Αυτή η παράδοση ιδέα εξηγείται στο *Autonome Antifa, Η Στρατηγική της Ανατολικής Μεσογείου*, Αθήνα, 2015. Επίσης στο *autonomeantifa.gr* > θεματικός χάρτης > παγκόσμιος πόλεμος.
8. «3.000 Αμερικανοί Στρατιώτες θα κάνουν Στάση στο Λιμάνι της Αλεξανδρούπολης», *Η Γνώμη*, 20/7/2020.
9. Πρόκειται για την πορεία που θα ακολουθούσε ο αγωγός Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη, αλλά από την ανάποδη. Σχετικά δείτε το «Η Ελλάδα και ο Πόλεμος στον Καύκασο», ό. π.
10. Βασίλης Νέδος, «Περιφερειακή Διάσκεψη Φιλοξενεί η Αθήνα», *Καθημερινή*, 10/2/2021.
11. «Ν. Δένδιας: Ελλάδα και Σ. Αραβία Αναβαθμίζουν τη Διπλωματική και Αμυντική Συνεργασία τους», *Καθημερινή*, 20/4/2021.
12. «ΥΠΕΘΑ: Απαντήσεις για την Αποστολή Πυραύλων Patriot στη Σ. Αραβία», *Ναυτεμπορική*, 29/4/2021.
13. «Yemen Rebels Claim Massive Aerial Attack on Saudi Arabia», *www.aa.com.tr*, 12/4/2021.
14. «Ο Τυφώνας Δένδιας Ξαναχτυπά: Τάσσεται κατά της Παραγωγής Υδρογονανθράκων στην Ελλάδα», *energia.gr*, 22/4/2021. Για τις απαρχές των «κοιτάσμάτων της ελπίδας» δες Χρύσα Λιάγγου, «Κοιτάσματα Ελπίδας για Φυσικό Αέριο στον Ελλαδικό Χώρο», *Καθημερινή*, 17/12/2010. Εδώ, δέκα χρόνια πριν, η Χρύσα Λιάγγου περιέγραφε γεωτρήσεις «5 – 500 χιλιομέτρων κάτω από το βυθό της θάλασσας»· η κυρία Λιάγγου είχε να μάθει πολλά, αλλά εξειδικεύτηκε στην πορεία.
15. Δες «Η Ενεργειακή Όψη της Στρατηγικής της Ανατολικής Μεσογείου (Περίληψη)», *Antifa #71*, 7/2020. Οι πιο μερακλούδες μπορούν να ξαναδιαβάσουν και το τελευταίο κεφάλαιο από το *Autonome Antifa, Η Στρατηγική της Ανατολικής Μεσογείου*, Αθήνα, 2015.
16. Τώρα που αυτή η μνήμη πέρασε στο συνειδητό, θα την ανακαλούμε συνέχεια. Δες «Never Forget Srebrenica», *autonomeantifa.gr*, 3/5/2021.
17. Ruxandra Lordache, «Libya Targets 1.45mn b/d Oil Output by Year End», *www.argu-media.com*, 9/3/2021.
18. Χρύσα Λιάγγου, «Αποχωρεί η Repsol από τις Έρευνες Υδρογονανθράκων στην Ελλάδα», *Καθημερινή*, 27/1/2021· είδατε πώς εξελίσσεται η κυρία Λιάγγου; Δείτε επίσης τη χρήσιμη σύνοψη των αποτυχημένων ελληνικών «ερευνών» στο Χρήστος Κολώνας, «Τι Συμβαίνει με τα Πετρέλαια στην Ελλάδα - 10 Χρόνια μετά και ούτε μία Γεώτρηση», *in.gr*, 4/4/2021.